

Sygn. akt II KK 82/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jerzy Grubba

SSA del. do SN Mariusz Młockowski

Protokolant Anna Janczak

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Lucjana Nowakowskiego
w sprawie T. K.

w sprawie o wydanie wyroku łącznego
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie
w dniu 31 stycznia 2013 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść
od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w .z dnia 20 października 2011 r.,

- 1. uchyla punkt II zaskarżonego wyroku,**
- 2. uchyla punkt III zaskarżonego wyroku w części obejmującej wyroki wskazane w punkcie II,**
- 3. umarza postępowanie o wydanie wyroku łącznego w części dotyczącej wyroków opisanych w punktach 6 i 7 zaskarżonego wyroku łącznego,**
- 4. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A.
B. kwotę 738,00zł, w tym 23% podatku VAT z tytułu obrony z urzędu w postępowaniu przed Sądem Najwyższym,**
- 5. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Ł., wyrokiem łącznym z dnia 20 października 2011 r., sygn. IV K 465/11, orzekł wobec skazanego T. K. dwie kary łączne pozbawienia wolności. Jedna z nich (punkt II wyroku) objęła kary wymierzone T.K. wyrokami:

- Sądu Rejonowego z dnia 25 stycznia 2008 r., sygn. III K 601/07, za czyn z art. 62 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 14 czerwca 2007 r., w wymiarze 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres 5 lat próby, przy czym zarządzono wykonanie tej kary,
- Sądu Rejonowego z dnia 25 sierpnia 2009 r., sygn. II K 272/09, za czyn z art. 242 § 1 k.k. popełniony w dniu 3 listopada 2008 r., w wymiarze 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd sprowadził wymienione kary do kary łącznej 7 miesięcy pozbawienia wolności. Ponadto w punkcie III wyroku sąd orzekł, że między innymi opisane wyżej wyroki „w części dotyczącej orzeczenia o karze pozbawienia wolności uznaje za pochłonięte niniejszym wyrokiem łącznym, zaś w pozostałym zakresie podlegające odrębnemu wykonaniu”.

Wyrok ten nie został zaskarżony i uprawomocnił się z dniem 28 października 2011 r.

Prokurator Generalny wniósł na niekorzyść skazanego T. K. kasację od powyższego wyroku łącznego. Zaskarżył w niej wyrok łączny w części dotyczącej rozstrzygnięcia zawartego w punktach II i III części dyspozytywnej i zarzucił rażąco i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisu prawa materialnego – art. 85 k.k., polegające na połączeniu jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych wobec T. K. wyrokami: Sądu Rejonowego z dnia 25 stycznia 2008 r. o sygn. III K 601/07 oraz Sądu Rejonowego z dnia 25 sierpnia 2009 r. o sygn. II K 272/09 i orzeczeniu kary łącznej, mimo braku przesłanek określonych w tym przepisie, bowiem w sprawie sygn. II K 272/09 skazany popełnił przypisane mu przestępstwo w dniu 3 listopada 2008 r., a zatem już po wydaniu wyroku w sprawie o sygn. III K 601/07.

Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku łącznego w części dotyczącej punktów II oraz III i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w Ł. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest zasadna w stopniu oczywistym. Wydanie wyroku łącznego jest możliwe wówczas, gdy zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej różnymi wyrokami. Warunki te określone zostały w art. 85 k.k., który stanowi, że sąd orzeka karę łączną jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw. Powyższy warunek nie został spełniony w sprawie T. K. w odniesieniu do przestępstw, za które skazany został wyrokami Sądu Rejonowego z dnia 25 stycznia 2008 r., sygn. III K 601/07 i Sądu Rejonowego z dnia 25 sierpnia 2009 r., sygn. II K 272/09. Proste porównanie dat przestępstw, które przypisano skazanemu tymi wyrokami i dat wydania przedmiotowych wyroków prowadzi do wniosku, że najpierw, to jest w dniu 14 czerwca 2007 r. popełnił przestępstwo z art. 62 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, za które skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 25 stycznia 2008 r., sygn. III K 601/07, a dopiero po wydaniu tego wyroku - w dniu 3 listopada 2008 r. popełnił kolejne przestępstwo, za które skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 25 sierpnia 2009 r., sygn. II K 272/09. Oba przestępstwa nie pozostawały zatem w zbiegu realnym i brak było podstaw do orzeczenia za nie kary łącznej w wyroku łącznym.

Sąd Rejonowy w Ł. nie dostrzegł powyższego układu chronologicznego i orzekł karę łączną 7 miesięcy pozbawienia wolności rażąco naruszając przepis art. 85 k.k., a więc normę prawa materialnego. Wpływ tego naruszenia na treść wyroku jest oczywisty.

W tym stanie rzeczy konieczne stało się uchylenie zaskarżonego kasacją wyroku łącznego w części obejmującej wskazane wyżej dwa wyroki (punkt II wyroku łącznego oraz stosowną część punktu III).

Rozważając kształt orzeczenia następczego, Sąd Najwyższy nie podzielił wniosku Prokuratora Generalnego i uchylając wyrok we wskazanej części, nie przekazał sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania. Analizując treść wyroków skazujących T. K., wymienionych w punktach 1-8 zaskarżonego wyroku, dojść należy do wniosku, że kary orzeczone wyrokami opisanymi w punktach 6 i 7 – objęte następnie orzeczeniem z punktu II części dyspozytywnej, które zostało uchylone, nie mogą być połączone z żadnym innym wymienionym wyrokiem. W tej sytuacji konieczne stało się wydanie orzeczenia o umorzeniu postępowania o wydanie wyroku łącznego w tym zakresie. W razie zmiany lub ustalenia innych

warunków możliwe będzie, zgodnie z art. 575 k.p.k., wydanie nowego wyroku łącznego.